

FABLEHAVEN

KLÍČE OD VÄZENIA DÉMONOV

BRANDON MULL

„Jedna z najlepších fantasy kníh, aké som kedy čítal...“

Christopher Paolini, autor knihy Eragon

FABLEHAVEN

KLÚČE OD VÄZENIA DÉMONOV

FABLEHAVEN

KLÚČE OD VÄZENIA DÉMONOV

BRANDON MULL

ILUSTRÁCIE
BRANDON DORMAN

*Pre všetkých knihovníkov, učiteľov,
kníhkupcov a čitateľov, vďaka ktorým knižná séria
o Čarolese slávi taký úspech!*

Original title: Brandon Mull: FABLEHAVEN: Keys to the Demon Prison

Copyright © 2010 by Creative Concepts LLC

Illustrations © Brandon Dorman

Translation © Zuzana Trstenská, 2012

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2012, 2022

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Denisa Stareková

Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Druhé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorovej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0201-8

Obsah

PRVÁ KAPITOLA	Posledné želanie	1
DRUHÁ KAPITOLA	Obsidiánová pustina	7
TRETIA KAPITOLA	Kameň snov	27
ŠTVRTÁ KAPITOLA	Chodby	54
PIATA KAPITOLA	Translokátor	76
ŠIESTA KAPITOLA	Živá miráž	93
SIEDMA KAPITOLA	Kapsula súdneho dňa	116
ÔSMA KAPITOLA	Bracken	141
DEVIATA KAPITOLA	Úlohy	159
DESIATA KAPITOLA	Nagi Luna	177
JEDENÁSTA KAPITOLA	Vanessino tajomstvo	192
DVANÁSTA KAPITOLA	Záchrana	210
TRINÁSTA KAPITOLA	Dodržaný sľub	228
ŠTRNÁSTA KAPITOLA	Neočakávaný spojenec	249
PÄTNÁSTA KAPITOLA	Správa vo fľaši	268
ŠESTNÁSTA KAPITOLA	Zapečatená svätyňa	293
SEDEMNÁSTA KAPITOLA	Prípravy	317
OSEMŇASTA KAPITOLA	Útek	339

DEVÄTNÁSTA KAPITOLA	Cormac	358
DVADSIATA KAPITOLA	Roon	377
DVADSIATA PRVÁ KAPITOLA	Spievajúce sestry	397
DVADSIATA DRUHÁ KAPITOLA	Mark	424
DVADSIATA TRETIA KAPITOLA	Vasilis	444
DVADSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Civia	469
DVADSIATA PIATA KAPITOLA	<i>Pani Štastena</i>	495
DVADSIATA ŠIESTA KAPITOLA	Bezbrehý ostrov	521
DVADSIATA SIEDMA KAPITOLA	Rytieri úsvitu	542
DVADSIATA ÔSMA KAPITOLA	Kráľ démonov	557
DVADSIATA DEVIATA KAPITOLA	Väzni	580
TRIDSIATA KAPITOLA	Nový chrám	594
	Je to naozaj koniec?	603
	Podakovanie	606
	Otázky pre čitateľov	608

Posledné želanie

Seth vedel, že by tam nemal byť. Keby sa to dozvedeli jeho starí rodičia, strašne by sa naňho nahnevali. Tiesnivá jaskyňa zapáchala horšie než zvyčajne. Sethov čuch pohltil zápach hnijúceho mäsa a rozkladajúceho sa ovocia, pri ktorom sa mu zdvihol žalúdok. Bolo tam vlhko a dusno, takže výpary mu vnikali nielen do nosa, ale aj do úst, kde sa premieňali na sladkastú pachuť hniloby. Pri každom nádychu ho napínalo na vracanie.

Graulas ležal na boku, hrudník sa mu dvíhal a klesal pri namáhavých a ťažkých nádychoch. Tvár pokrytú hnisajúcimi ranami mal položenú na kamennej podlahe. Zapálené mäso na jeho tele pripomínalo veľkú lepkavú hmotu. Hoci démonove zvráskavené viečka boli zavreté, trhlo ním a zastonal, keď sa k nemu Seth priblížil. So stenáním

a s kašľaním odtrhol obrovský démon tvár od podlahy a jedným zahnutým rohom ju pritom poškriabal. Démon sa nepostavil úplne, ale podarilo sa mu oprieť sa o lakeť. Pootvoril jedno oko. Druhé bolo zalepené hnisavým slizom.

„Seth,“ zachrčal Graulas. Kedysi jeho hlas znel ako hrom, ale teraz bol slabý a unavený.

„Prišiel som,“ povedal Seth. „Vravel si, že je to súrne.“

Ťažká hlava mierne prikývla. „Ja... umieram,“ sťažka vyslovil.

Prastarý démon bol chorý a umieral už vtedy, keď ho Seth spoznal. „Je to horšie ako predtým?“

Démon zasípel a zakašľal. Z ozrutného tela sa vzniesol oblak prachu. Keď vykašľal veľký kus hustého hlienu, znova prehovoril. Jeho hlas bol len o niečo hlasnejší ako šepot. „Po... toľkých rokoch... upadania... prišli... moje posledné dni.“

Seth nevedel, čo má povedať. Graulas nikdy neskrýval svoju čiernu minulosť. Väčšina dobrých ľudí by si vydýchla, keby sa do počula o jeho úmrtí. Démon Graulas si Setha obľúbil. Zaujali ho chlapcove nezvyčajné činy a úspechy, preto mu pomohol prísť na to, ako zastaviť epidémiu tieňov, a neskôr mu pomohol zvládnuť aj jeho nové schopnosti zaklínača tieňov. Nech už Graulas spáchal akékoľvek strašné činy, umierajúci démon sa k Sethovi vždy správal dobre.

„Je mi to ľúto,“ povedal Seth a bol trochu prekvapený, keď si uvedomil, že svoje slová myslí vážne.

Démon sa zachvel, potom sa mu podlomil lakeť a s buchnutím padol na zem. Zavrel oči. „Tá bolesť,“ ticho zaúpel.

„Výnimočná bolesť. Môj druh... umiera... tak veľmi pomaly. Myslel som si... že som... vyskúšal... každú agóniu. No teraz sa zarýva... krúti... hryzie... rozširuje. Hlboko vnútri. Neúnavne. Požiera ma. Kým ju ovládnem... bolesť vyletí... do nových výšin utrpenia.“

„Môžem ti nejako pomôcť?“ opýtal sa Seth, no pochyboval, že niečo z jeho lekárničky by dokázalo uľaviť Graulasovým bolestiam.

Démon sa slabo zachechtal. „Asi nie,“ zalapal po dychu. „Dozvedel som sa... že zajtra odchádzaš.“

„Ako si sa to dozvedel?“ Ich misia mala byť prísne tajná.

„Nezveruj... plány... Newelovi s Dorenom.“

Seth satyrom neprezradil podrobnosti. Len im povedal, že na istý čas opustí Čaroles. Odvtedy, čo sa s ostatnými vrátil z Wyrmoostu, strávil v rezervácii viac ako tri mesiace. S Newelom a Dorenom za ten čas zažil nejedno dobrodružstvo a mal pocit, že im dlhuje rozlúčku. Starký im dovolil rozprávať sa o misii len vo svojej pracovni chránenej kúzla-
mi, ktoré ich bránili pred špehmi a odpočúvaním, preto sa satyrom nezveril s detailmi, no asi im nemal hovoriť vôbec nič. „Nepovedal som im podrobnosti,“ bránil sa Seth.

„Nie... ale počul som, ako spomínali tvoj odchod... keď šli po lese. Hoci... nevidím do vášho domu... vydedukoval som... že hľadáte ďalší artefakt. Len takáto... misia... by donútila Stana... riskovať... tvoju bezpečnosť.“

„Nemôžem o tom rozprávať,“ ospravedlňoval sa Seth.

Graulas si vlhko odkašľal. „Detaily sú nepodstatné. Keď som počul ja... a uhádol som... mohli to spraviť aj iní.

Aj keď nevidím... za brány rezervácie... cítim, že zvonka je sem upriamená pozornosť. Silné mysle sa pokúšajú špehovať. Buď v strehu.“

„Dám si pozor,“ slúbil Seth. „Preto si ma sem zavolať! Aby si ma varoval!“

Démon pootvoril jedno oko a jeho zosušené pery sa vykrútili do mierneho úsmevu. „Nič také... altruistické. Chcem ťa požiadať o láskavosť.“

„Čože?“

„Možno... sa pominiem... kým sa vrátiš. A potom by moje pranie bolo... nepodstatné. Po dlhom čase... sú moje dni vskutku zrátané. Seth... netrápi ma len... fyzická bolesť. Bojím sa umrieť.“

„Ja tiež.“

Graulasova tvár sa stiahla do bolestivej grimasy. „Nechápeš. V porovnaní so mnou... sa nemusíš báť.“

Seth zvrátil obočie. „Kvôli tomu, že si bol zlý?“

„Keby som sa... mohol rozplynúť... do ničoty... smrť by som uvítal. No tak to nie je. Čakajú na nás ďalšie sféry, Seth. Miesto, ktoré je pripravené pre môj druh... po odchode z tohto života... nie je príjemné. A to je jeden z dôvodov, prečo každý démon tak veľmi lipne na živote. Po tom, akým spôsobom som žil... tisíce rokov... musím zaplatiť vysokú cenu.“

„No ty už nie si taký, aký si býval,“ nechápal Seth. „Veľmi si mi pomohol! To určite niečo zaváži.“

Graulas vzdychal a kašľal inak ako predtým. Znelo to trochu ako trpké chichotanie. „Do tvojich ťažkostí... som sa zaplietol... zo smrteľnej postele... aby som sa pobavil. Ta-

kéto maličkosti nenapravia stáročia zloby. Nezmenil som sa, Seth. Len som sa stal bezmocným. Stratil som isku. Teraz prežívam obrovskú bolesť, ale bojím sa, že po smrti... bude moja existencia zakúšať ešte horšie agónie.“

„Čo môžem urobiť?“ spýtal sa Seth.

„Iba jedinú vec,“ zamrmlal Graulas cez stisnuté pery. Silno zažmúril oči a zaťal päsť. Seth počul, ako škrípe zubami. Démonov dych vyrážal v ostrých a nepravidelných výbuchoch. „Chvíľočku,“ dostal zo seba a zatriasol sa. Z očí mu vytryskli kalné slzy.

Seth sa odvrátil. Nedokázal sa na to pozeráť. Nikdy si nevedel predstaviť takéto utrpenie. Najradšej by z jaskyne utiekol a nikdy sa tam nevrátil.

„Chvíľočku,“ démon znova zalapal po dychu. Po niekoľkých vzlykoch a stonoch opäť začal zhlboka dýchať. „Môžeš pre mňa urobiť jednu vec.“

„Von s tým,“ povzbudil ho Seth.

„Nepoznám cieľ vašej misie... ale ak idete po Piesky svätosti... tak by si mal vedieť... že ten artefakt môže veľmi zmierniť moje utrpenie.“

„Si prerastený chorobami. Nezabilo by ťa to?“

„Máš na mysli... roh jednorožca. Roh očisťuje... a, máš pravdu... jeho dotyk by ma zabil. Piesky však liečia. Na rozdiel od rohu by ma nielenže zbavili nečistôt, ale by aj vyliečili moje neduhy a zároveň by môjmu telu pomohli tento liečivý proces prežiť. Stále by som umieral na starobu, no bolesť by sa zmiernila a liečenie by mi možno pomohlo získať viac času. Odpusti mi, Seth. Nežiadal by som ťa... keby som nebol zúfalý.“

Seth hľadel na úbohé trosky démonovho tela. „Piesky má Sfinga,“ povedal nežne.

„Viem,“ zašepkal Graulas. „No aj pomyslenie na to... že existuje malá nádej... zamestnáva moju myseľ... aby som nemusel myslieť na... na...“

„Chápem,“ prikývol Seth.

„Neexistuje iná nádej.“

„Samozrejme, pokúšame sa získať naspäť Piesky svätosti,“ chlácholil ho Seth. „Nehovorím, že ich získame na tejto misii, ale dúfame, že sa nám nakoniec podarí zhromaždiť všetky artefakty. Ak sa nám podarí ukradnúť Sfingovi Piesky svätosti, prinesiem ich sem a uzdravím ťa. Sľubujem. Dobre?“

Démonovi sa z očí valili bezfarebné slzy. Odvrátil tvár. „Platí. Máš... moju vďaku... Seth Sorenson. Zbohom.“

„Môžem urobiť ešte...“

„Chod! Viac urobiť nemôžeš. Bol by som radšej... keby si ma nevidel... takto.“

„V poriadku. Vydrž!“

Seth vyšiel z jaskyne s baterkou v ruke. Uľavilo sa mu, keď za sebou nechal hnilobný zápach a čistú agóniu.

Obsidiánová pustina

Kendra sa oprela o pohodlnú sedačku a pokúšala sa zaspáť, ale ani hypnotické hučanie motorov súkromného lietadla nedokázalo upokojiť jej myseľ. S Tanuom a so Sethom absolvovali sériu letov, ktoré ich dostali z New Yorku do Londýna, potom do Singapuru a nakoniec do Perthu, hlavného mesta Západnej Austrálie, kde nastúpili do súkromného lietadla – a v ňom práve teraz sedeli. Na každom letisku museli na Tanuov príkaz nepozorovane vklíznuť na záchody, aby sa prezliekli, a potom sa vybrali tými najkomplikovanejšími cestičkami cez terminály na ďalší let. Cestovali pod vymyslenými menami s falošnými dokladmi v nádeji, že uniknú svojim nepriateľom zo Spoločenstva večernice. Bolo to veľmi vyčerpávajúce a všetci už boli na pokraji síl.

V Perthe sa stretli s Traskom, Marou, Elise a s mužom, ktorý sa volal Vincent. Trask sedel cez uličku a pilníkoval si nechty. Plešina sa mu leskla. Kendra bola rada, že ich misiu vedie on. Zo svojich skúseností vedela, že aj v náročných situáciách si vie zachovať chladnú hlavu, a okrem toho ho Rytieri úsvitu považovali za svojho najskúsenejšieho agenta.

Na sedadle priamo pred Kendrou sedel Tanu, opieral sa hlavou o okno a nahlas chrápal. Samojský majster elixírov počas ich predchádzajúcich letov viac spal, ako bdel. Hoci to bol rozložitý chlap, vedel sa v lietadle poskladať tak, aby si mohol pospať. Kendra ľutovala, že ho nepoprosila o odvar, ktorý by jej pomohol uvoľniť sa.

Elise sedela za Kendrou na sklopenom sedadle, na ušiach mala slúchadlá a počúvala hudbu. Účes jej zdobili červené pramene a tvár zasa výraznejší mejkap ako v decembri, keď pomáhala Warrenovi strážiť Kendru a Setha. Mala zatvorené oči a prstami si jemne klepkala o stehná do rytmu.

Vpredu sa Mara dívala cez okno. Bola to žena so športovou postavou a s výraznými lícnymi kosťami. Už predtým, ako padla rezervácia Stratená mesa a jej mama umrela, nebola veľmi zhovorčivá. Indiánka sa s nimi zvitála na letisku v Perthe a potom bola ešte tichšia než zvyčajne.

Vincent, jediný člen družiny, ktorého Kendra ešte nestretla, sedel oproti Mare. Bol to malý muž a jeho predkovia pravdepodobne pochádzali z Filipín. Často sa usmieval a mal jemný prízvuk. Starý otec vysvetlil, že Vincenta povo-

lali na túto misiu, lebo pozná rezerváciu nazvanú Obsidiánová pustina.

Setha Kendra nevidela, ale vedela, že je v kabíne pilota s Aaronom Stonom, mužom, ktorý viedol helikoptéru, keď išli do Wyrmoostu. Naozaj to bolo len pred troma mesiacmi? Mala pocit, že sa to udialo aspoň pred desiatimi rokmi.

Priala si, aby tam s nimi bol aj Warren. Akosi sa jej nezdalo správne vydať sa na dobrodružstvo bez neho. Bol s ňou v obrátenej veži v Čarolese, bol s ňou v Stratenej mese aj vo Wyrmooste. Teraz bol práve Warren jeden z dôvodov, prečo bola ich misia taká súrna. V dračej svätyni vo Wyrmooste sa Navarogovi podarilo uväzniť Warrena v čarovnej miestnosti. Vchod do tajného skladu vyzeral ako obyčajný batoh, ale z otvoru batoha sa po kovových priečkach dalo dostať do priestranného skladiska plného zbytočného haraburdia a zásob. Keď Gavin Kendre vyjaval, že v skutočnosti je temný drak Navarog, podpálil batoh a uväznil v ňom Warrena aj s malým trolom pustovníkom Bubdom.

Miestnosť bola dobre zásobená vodou a jedlom, ale nijaké zásoby nie sú nekonečné. Starký so zvyškom tímu vypočítali, že teraz, po troch mesiacoch väzenia, je Warren skoro bez potravy. Bez rýchleho zásahu umrie od hladu.

Chvíľu po tom, čo sa Kendra vrátila z Wyrmoostu do Čarolesa, sa Coulter Dixon pustil do zbierania informácií o Translokátore. Dobrodružstvo vo Wyrmooste im zabezpečilo kľúč od schránky v Obsidiánovej pustine, no

Translokátor im lepšie poslúži, ak zistia, ako funguje a ako sa ním vlastne ovláda priestor. Inak sa môže zopakovať situácia s Chronometrom, mocným artefaktom, ktorý nedokázali používať.

Hoci ostrieľaný lovec čarovných predmetov prekonzultoval vlastnosti Translokátora so všetkými dôveryhodnými zdrojmi a overil si svoje tušenia, nič nové nezistil. Kendre sa Coulter nikdy nezdal taký starý a zlomený. Ostatní naďalej pátrali po návode na použitie a nakoniec to bola práve Vanessa, ktorá pred niekoľkými týždňami zaznamenala úspech. Duchom opúšťala Čaroles, aby navštívila telá tých, ktorých v minulosti pohryzla. Jej hlavným cieľom bolo zistiť, kde odvliekli Kendriných rodičov, no keď pracovala s jedným zo svojich kontaktov v Spoločenstve večernice, odhalila prísne strážené informácie o ovládaní Translokátora. Keď Coulter jej informácie overil a zdali sa pravdivé, Rytieri úsvitu začali plánovať misiu v nádeji, že Translokátor im pomôže zachrániť Warrena a získať pred Spoločenstvom večernice výhodu.

Kendra takisto v tichosti dúfala, že im taký mocný artefakt ako Translokátor pomôže nájsť jej mamu a otca. Marla a Scott Sorensonovci ani len netušili o existencii zamaskovaných čarovných bytostí, ktoré sa v rozličných podobách pohybovali po skutočnom svete. Hoci s udalosťami týkajúcimi sa Čarolesa nemali nič spoločné, uniesli ich, čo sa ešte nikdy nestalo. Ešte čudnejšie bolo, že Spoločenstvo večernice sa s nikým neskontovalo, aby dohodlo podmienky ich prepustenia. Po misii vo Wyrmooste sa zdalo, akoby Sfinga a Spoločenstvo večernice zmizli.

Kendra sa snažila nemyslieť na rodičov. Vždy, keď si na nich spomenula, pichlo ju pri srdci. Scott s Marlou boli stále presvedčení, že umrela. Vystrojili pohreb, pochovali Kendrin duplikát, uniesli ich však skôr, než sa všetko stihlo vysvetliť. Pri pomyslení na to, že svoju dcéru považujú za mŕtvu a pochovanú, zavalila Kendru príšerná prázdnota. V tom bezmocnom žiali sa priam topila. Čo ak sa už nikdy nedozvedia pravdu?

A akoby to nestačilo, jej rodičia boli v tom všetkom úplne nevinne. O Spoločenstve večernice nevedeli, nikdy o ňom nepočuli. Mohli za to Kendra so Sethom a trochu možno aj starí rodičia Sorensonovci. Únos bol Sfingovou pomstou za Navarogov neúspech vo Wyrmooste. Keď si predstavila, ako pre jej rozhodnutia trpia jej milujúci rodičia, mala sto chutí kričať, kým by si nevykričala hlas.

Aby si Kendra poradila so svojím smútkom, pretavila ho na plameň nenávisti, na žiarivú pahrebu zlosti, ktorá každý deň pálila čoraz viac a neprestajne ju rozdúchaval strach a pocit viny. Takmer všetka nenávisť bola namierená na jedinú bytosť – na Sfingu.

Sfinga vyhlásil vojnu rezerváciám pre čarovné tvory a usiloval sa ukradnúť päť tajných artefaktov, aby nimi mohol otvoriť väzenie démonov nazývané Zzyzx. Bol to Sfinga, kto jej predstavil Gavina, milého chalana a dobrého priateľa, z ktorého sa nakoniec vyklúľ zákerný, démonický drak. Sfingovým pričinením vypukla epidémia tieňov, ktorá viedla k Leninej smrti. To Sfinga uniesol Kendru a prinútil ju použiť mocný artefakt Okulus, čo sa jej skoro stalo

osudným. A Sfinga bol stále na slobode a nepotrestaný. Zmocnil sa jej rodičov a ďalej spriadal svoje prišerné plány, aby otvoril Zzyzx a privolal koniec sveta.

Teraz aspoň mohla prispieť k tomu, aby Sfingovi zasadili poriadnu ranu a popritom azda pomohli Warrenovi a rodičom. Po mesiacoch čakania a obáv mala dobrý pocit z toho, že konečne niečo robí. Nezáležalo na tom, že to bolo nebezpečné. Pod dohľadom Tanua, Coultera a občas aj Vanessy a Seta v posledných mesiacoch trénovali lukostreľbu, boj s mečmi a ďalšími zbraňami, a preto už nemala pocit, že je taká bezmocná ako predtým. Hoci boli so Sethom plnohodnotnými Rytiermi úsvitu, prekvapilo ju, keď ich starký, kapitán Rytierov úsvitu, vyslal na takú riskantnú misiu. Nakoniec pri jeho rozhodovaní prevážili ich nesmierne dôležité schopnosti, ktoré uplatnili pri predchádzajúcich výpravách. Ich prítomnosť dokazovala, ako zúfalo potrebujú v boji proti Sfingovi uspieť.

Kendra zazívala, aby jej odľahlo v ušiach. Lietadlo klevalo. Trask si odopol bezpečnostný pás, postavil sa a išiel do pilotnej kabíny po Seta. Keď si Seth našiel miesto a usadil sa, Trask sa postavil dopredu pred sedadlá, aby odtiaľ prehovoril k všetkým na palube.

„Pristaneme asi o pätnásť minút,“ oznámil. „Použil som niekoľko zaklínadiel, aby som zabránil cudzím očiam a ušiam špehovať či odpočúvať náš rozhovor. Kúzla by mali stačiť na všetko okrem Okulu. Teraz je najvhodnejšia chvíľa na diskusiu o našej misii.“

Trask sa odmlčal, zamyslene preletel očami po kabíne a odkašľal si. „Väčšina z nás už spolupracovala, takže nebu-

dem predstavovať každého zvlášť. Niektorí však ešte nepoznajú Vincenta.“

„Volám sa Vincent,“ povedal Filipíнец a nadvihol sa na sedadle. „Budem vašim sprievodcom po Obsidiánovej pustine. Za posledných desať rokov som tam strávil niekoľko mesiacov.“

„Ako mám vedieť, že nie si nejaký zamaskovaný netvor?“ bez okolkov sa opýtal Seth.

Vincent sa potichu zachichotal. „Viem, že v poslednom čase sme sa všetci stretli s neočakávanými zradami. Rytieri úsvitu nikdy nezažili vo svojom kruhu toľko zradcov a otrasov ako tento rok. Trask však môže dosvedčiť, že som rytier telom aj dušou už od mladosti, keď mi Spoločenstvo večernice zavraždilo rodičov.“

„V poslednom čase je dôvery naozaj málo,“ prisvedčil Trask, „ale Vincentovi by som zveril svoj život do rúk kedykoľvek. Jedným z dôvodov, prečo je naša zostava takáto, je to, že sme už spoločne zažili dosť na to, aby sme si verili. Bez váhania a pochybností môžem vyhlásiť, že Vincent patrí do nášho dôverného kruhu.“

Kendra sa pozrela na Vincenta. Bola rada, že sa Seth ozval. Chcela Traskovi veriť, ale čo ak bol zradcom sám Trask a teraz len trpezlivo čakal na príležitosť, aby im zasadil zdrvivú ranu? Pravdepodobne to tak nebolo, no Kendra už zistila, že „pravdepodobne“ vždy nestačí. Odteraz chcela byť na všetko pripravená.

„Naším cieľom je získať späť Translokátor,“ pokračoval Trask. „Až doteraz som si niektoré podrobnosti nechával pre seba. Sme presvedčení, že vieme, ako tento artefakt